

7 Ιουνίου, 1996

[ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ Χ'ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 39/94)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως
— Καθορισμός των ακυρωτικών λόγων στο δικόγραφο της αίτησης
— Ο γενικός λόγος της κατάχρησης ή υπέρβασης εξουσίας καλύπτει
και το θέμα της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης πράξης.

5

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως
— Έλλειψη αιτιολογίας — Ειδικά η απαίτηση αιτιολογήσεως της πα-
ραγνώρισης πρόσθετου προσόντος υποψηφίου για προαγωγή — Δεν
καλύφθηκε στην κριθείσα περίπτωση — Αδυναμία δικαστικού ελέγ-
χου — Πασίφανώς ανεπαρκής και ασαφής η αιτιολογία.

10

Αστυνομική Δύναμη Κύπρου — Προαγωγές — Κριτήρια — Η αντιμε-
τώπιση του στοιχείου της πείρας — Για να βαρύνει πρέπει να είναι
πείρα από την αμέσως προηγούμενη θέση — Συνδυασμός με το νομο-
θετημένο κριτήριο της αρχαιότητας.

15

Ο αιτητής προσέφυγε κατά της κατ' επανέξεταση αναδρομικής
προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών σε Αστυνομούς Α'.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση,
αποφάσισε ότι:

1. Η προσβαλλόμενη έλλειψη αιτιολογίας στην επίδικη απόφαση,
όπως ισχυρίζεται ο αιτητής, καλύπτεται από τρεις λόγους που πε-
ριέχονται στην αίτηση (λόγοι αρ. 3, 4 και 5). Σχετική είναι η από-

25

φαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Δημοκρατία ν. Μάριου Χρίστου** (1993) 3 Α.Α.Δ. 490 στην οποία έχει λεχθεί ότι ο γενικός λόγος κατάχρησης ή υπέρβασης εξουσίας καλύπτει και το θέμα της αιτιολογίας.

- 5
2. Είναι πάγια νομολογία πως η απόφαση αρμόδιου οργάνου να μην επιλέξει υποψήφιο που κατέχει πρόσθετο προσόν, πρέπει να αιτιολογείται ειδικά. Είναι γεγονός ότι το διοικητικό όργανο δεν είναι υπόχρεο να διορίσει υποψήφιο που έχει το πρόσθετο προσόν, αν κρίνει ότι άλλος είναι καταλληλότερος για διορισμό αφού αξιολογήσει όλα τα υπόλοιπα στοιχεία. Η απόφαση όμως να παραγνωρισθεί το πρόσθετο προσόν πρέπει να αιτιολογείται και μάλιστα επαρκώς. 10
3. Η πείρα, ως παράγοντας που επηρεάζει τις προαγωγές, για να είναι αποφασιστικής σημασίας πρέπει να είναι πείρα που έχει αποκτηθεί κατά την εκτέλεση των καθηκόντων σε θέση που προηγείται αμέσως της επίδικης θέσης. Πείρα λόγω υπηρεσίας σε κατώτερες θέσεις δεν μπορεί να έχει αποφασιστική βαρύτητα. Είναι γι' αυτό το λόγο που ο Νομοθέτης έχει επιλέξει το στοιχείο της αρχαιότητας ως ένα από τα τρία αποφασιστικά κριτήρια. 15
4. Στην παρούσα υπόθεση η αιτιολογία όπως φαίνεται στην απόφαση του Διοικητικού Οργάνου για την παραγνώριση του πρόσθετου προσόντος του αιτητή, συνίσταται στην συνκρίμηση με τα "υπόλοιπα δεδομένα" και την περισσότερη πείρα των ενδιαφερομένων μερών. Δεν εξειδικεύεται στην αιτιολογία ποια είναι τα "υπόλοιπα δεδομένα", ούτε εξειδικεύεται πως τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν "περισσότερη πείρα". Και αν ακόμα υποθεθεί ότι τα "υπόλοιπα δεδομένα" είναι τα τρία κριτήρια που ισχύουν για τις προαγωγές, δηλαδή αξία, προσόντα και αρχαιότητα, ανατρέχοντας στους προσωπικούς φακέλους και στις συστάσεις του Αρχηγού της Αστυνομίας, δεν μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι οποιοδήποτε ενδιαφερόμενο μέρος υπερτερεί του αιτητή. Στις συστάσεις του Αρχηγού και οι επτά υποψήφιοι συστήνονται σθεναρά για προαγωγή και όλοι κατατάσσονται στην κατηγορία του εξαιρέτου, στην αξία και τα προσόντα. Όσον αφορά την αρχαιότητα τόσο ο αιτητής όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη κατέχουν την αμέσως προηγούμενη της επίδικης θέσης από την ίδια ημερομηνία, δηλαδή την 15/10/89. Επίσης, τόσο ο αιτητής όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη κατέχουν τα προσόντα που απαιτούνται για τη θέση και πέραν αυτού ο αιτητής έχει, το πρόσθετο προσόν. 20 25 30 35 40
5. Ένας από τους προφανείς λόγους για την ανάγκη αιτιολόγησης εί-

5   ναι και η δυνατότητα δικαστικού ελέγχου της απόφασης. Είναι φανερό ότι αν δεν υπάρχει αιτιολόγηση, το Δικαστήριο αδυνατεί να ελέγξει αν η απόφαση είναι εύλογα επιτρεπτή. Απλή αναφορά που καταλήγει σε κοινοτυπία δεν αποτελεί αιτιολογία ενώ η απλή απαρτίθιση των κριτηρίων που λήφθηκαν υπόψη δεν παρέχει καμία πληροφορία για τα δεδομένα που οδήγησαν στη διαμόρφωση της απόφασης και δεν επιτρέπει το δικαστικό έλεγχο. Για να είναι νοητός ο έλεγχος θα πρέπει η πραγματική βάση πάνω στην οποία στηρίχθηκε η απόφαση να είναι γνωστή. Η ανυπαρξία οποιωνδήποτε στοιχείων μέσα στο έγγραφο της απόφασης της αρμόδιας αρχής την καθιστά αναιτιολόγητη και κατά συνέπεια την απόφαση ακυρώσιμη.

10   Ο φάκελος της υπόθεσης είναι επιτρεπτό να συμπληρώσει την αιτιολογία αλλά δεν είναι δυνατό να την αναπληρώσει.

15   Στην παρούσα υπόθεση η αιτιολογία της απόφασης του διοικητικού οργάνου (Υπουργού) για την παραγνώριση του επιπρόσθετου προσόντος του αιτητή και την κατ' ακολουθία μη προαγωγή του, είναι πασιφανώς ανεπαρκής και ασαφής.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

25

Δημοκρατία ν. Χρίστου (1993) 3 Α.Α.Δ. 490,

Γεωργίου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1822,

30

Nisiotis v. Republic (1977) 3 C.L.R. 388,

Tsoundas a.o. v. Republic (1985) 3 C.L.R. 784,

35

Savva v. Republic (1980) 3 C.L.R. 675,

Tourpeki v. Republic (1973) 3 C.L.R. 592,

HadjiSavva v. Republic (1982) 3 C.L.R. 76,

40

Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Αμπελουργικών Προϊόντων (1992) 3 Α.Α.Δ. 228,

Εκτωρίδης ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 922,

Κελεπενιώτης ν. Α.Η.Κ. (αρ. 1) (1994) 4 Α.Α.Δ. 1795,

Ζεβλάρη ν. Α.Η.Κ. (1993) 4 Α.Α.Δ. 2225,

Αντωνίου ν. Α.Η.Κ. (1993) 4 Α.Α.Δ. 764.

5

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των Καθ' ων η αίτηση με την οποία προάχθηκαν αναδρομικά στη θέση του Αστυνόμου Α' τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί του αιτητή. 10

Α. Παπαχαραλάμπους, για τον Αιτητή.

Μ. Ευαγγέλου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση. 15

Cur. adv. vult.

ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής στην προσφυγή αυτή προσβάλλει την απόφαση των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 20/12/93 με την οποία προήχθησαν στη θέση Αστυνόμου Α' τα ενδιαφερόμενα μέλη Α. Χριστοφίδης, Π. Κακουλλής και Ι. Χριστοδούλου, αναδρομικά από 15/12/91 και Α. Σταύρου αναδρομικά από 1/1/92. 20

25

Η προσφυγή καταχωρήθηκε εναντίον του Υπουργού Εσωτερικών και του Αρχηγού της Αστυνομίας. Με διάταγμα όμως του Δικαστηρίου ημερομηνίας 29/11/94 μετά από σχετική αίτηση του αιτητή ο τίτλος της προσφυγής τροποποιήθηκε με την αντικατάσταση του Υπουργού Εσωτερικών με τον Υπουργό Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως. 30

Η επίδικη απόφαση ήταν το αποτέλεσμα επανεξέτασης της πλήρωσης αριθμού θέσεων στο βαθμό του Αστυνόμου Α' μετά από ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου ημερομηνίας 25/11/93. 35

Συνοπτικά τα γεγονότα που προηγήθηκαν της επίδικης πράξης είναι τα ακόλουθα:

Την 27/1/91, ο Υπουργός Εσωτερικών, ο οποίος ήταν ο αρμόδιος Υπουργός κατά τον ουσιώδη χρόνο, αποφάσισε την προαγωγή, μεταξύ άλλων, των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Αστυνόμου Α'. Ο αιτητής προσέβαλε την πιο πάνω απόφαση. Το Δικαστήριο με την απόφασή του ημερομηνίας 25/11/93 ακύρωσε την 40

προαγωγή έξι από τους οκτώ προαχθέντες μεταξύ των οποίων και των τεσσάρων ενδιαφερομένων μερών στην παρούσα προσφυγή. Ο λόγος της ακύρωσης της προαγωγής των τεσσάρων ενδιαφερομένων μερών, όπως φαίνεται στην απόφαση του Δικαστηρίου, συνίστατο στην έλλειψη ειδικής αιτιολογίας στην απόφαση του Υπουργού για την παραγνώριση πρόσθετου προσόντος που κατείχε ο αιτητής και εστερούντο τα ενδιαφερόμενα μέρη.

10 Στα πλαίσια της επανεξέτασης της πλήρωσης των θέσεων που είχαν κενωθεί σαν αποτέλεσμα της ακυρωτικής απόφασης του Δικαστηρίου, ο Αρχηγός της Αστυνομίας υπέβαλε την 1/12/93 νέα έκθεση-συστάσεις αναφορικά με τους υποψηφίους προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως. Στις συστάσεις του Αρχηγού της Αστυνομίας γίνεται αναφορά σε όλους τους υποψηφίους και όλοι συστήνονται "σθεναρά" για προαγωγή. Μαζί με τις συστάσεις του Αρχηγού είχαν σταλεί στον αρμόδιο Υπουργό οι προσωπικοί φάκελοι, τα Ατομικά Δελτία και όλα τα στοιχεία των υποψηφίων στα οποία αυτές βασιζόντο.

20 Ο Υπουργός την 8/12/93 απεφάσισε την προαγωγή στο βαθμό του Αστυνόμου Α' έξι από τους υποψηφίους, μεταξύ των οποίων και των τεσσάρων ενδιαφερομένων μερών, εκδίδοντας την ακόλουθη απόφαση:

25 "Έχω μελετήσει την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου ημερομ. 25.11.93 στην προσφυγή Αρ. 124/92 με την οποία ακυρώθηκαν οι προαγωγές των Αστυνόμων Α', Α. Χριστοφίδη, Π. Κακουλλή, Ι. Χριστοδούλου που ίσχυαν από 15.11.91 και Χρ. Προκοπίου, Α. Σεϋμένη, Α. Σταύρου, που ίσχυαν από 1.1.92.

30 Επανεξέτασα το θέμα των ακυρωθέντων προαγωγών στο βαθμό του Αστυνόμου Α' με βάση το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο της διενέργειας των ακυρωθέντων προαγωγών και ασκώντας τις εξουσίες που μου παρέχει το άρθρο 13(1) και (3) του περί Αστυνομίας Νόμου όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 69 του 87 και αφού μελέτησα και έλαβα υπόψη τις συστάσεις του Αρχηγού Αστυνομίας που περιέχονται στην επιστολή του με αρ. Φακ. Ε/16/6 ημερομ. 1.12.93 και όλα τα συναφή στοιχεία για κάθε υποψήφιο, τα οποία συνεκτίμησα στο σύνολό τους αποφάσισα να προάξω στο βαθμό του Αστυνόμου Α' τους Α. Χριστοφίδη, Π. Κακουλλή, Ι. Χριστοδούλου από 15.12.91 και τους Χρ. Προκοπίου, Α. Σεϋμένη και Α. Σταύρου από 1.1.92 κρίνοντάς τους ως τους καταλληλότερους μεταξύ των υποψηφίων.

Στη λήψη της απόφασής μου έλαβα υπόψη τις γενικές αρχές που διέπουν τις προαγωγές (Καν.3 των περί- Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών του 1989) καθώς και το επιπρόσθετο προσόν που κατέχει ο Χρ. Χ'Χριστοδούλου, το οποίο συνεκτιμώμενο με τα υπόλοιπα δεδομένα, δεν μπορεί να υπερισχύσει των στοιχείων που καθιστούν πιο κατάλληλους για προαγωγή σε Αστυνόμο Α' των προαχθέντων, οι οποίοι έχουν περισσότερη πείρα που είναι χρησιμότερη στην άσκηση των καθηκόντων του Αστυνόμου Α' που είναι διευθυντική θέση." 5

Οι προαγωγές των τεσσάρων ενδιαφερομένων μερών έχουν δημοσιευθεί στις εβδομαδιαίες διαταγές της Αστυνομίας, ημερομηνίας 20/12/93. Ακολούθησε η παρούσα προσφυγή, η οποία καταχωρήθηκε εμπρόθεσμα στις 24/1/94. 10

Στην αίτηση προβάλλονται έξι συνολικά λόγοι ακυρότητας. Στη γραπτή του όμως αγόρευση ο ευπαιδευτος δικηγόρος του αιτητή αναπτύσσει ισχυρισμούς που αφορούν βασικά μόνο την αιτιολογία της επίδικης απόφασης. Η αιτιολογία όμως δεν είναι ένας από τους έξι λόγους ακυρότητας που προβάλλει ο αιτητής στην αίτηση. Το θέμα αυτό, δηλαδή η μη προβολή του στην αίτηση ως ιδιαίτερου λόγου ακυρότητας, δεν έχει εγερθεί από τους δικηγόρους και ιδιαίτερα από το δικηγόρο των καθ' ων η αίτηση στη γραπτή του αγόρευση. Μελετώντας το σημείο αυτό έχω καταλήξει ότι η προβαλλόμενη έλλειψη αιτιολογίας στην επίδικη απόφαση, όπως ισχυρίζεται ο αιτητής, καλύπτεται από τρεις λόγους που περιέχονται στην αίτηση (λόγοι αρ. 3, 4 και 5). Σχετική είναι η απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Δημοκρατία ν. Μάριου Χρίστου* (1993) 3 Α.Α.Δ. 490 στην οποία έχει λεχθεί ότι ο γενικός λόγος κατάχρησης ή υπέρβασης εξουσίας καλύπτει και το θέμα της αιτιολογίας. 20 25 30

Ο αιτητής ισχυρίζεται ότι η επίδικη απόφαση του Υπουργού δεν είναι δεόντως και ειδικά αιτιολογημένη όπως έπρεπε σύμφωνα με τη νομολογία και το νομικό καθεστώς που ισχύει στο θέμα. 35

Το ισχύον νομικό καθεστώς για το επίδικο θέμα της παρούσας προσφυγής, είναι ο περί Αστυνομίας Νόμος, Κεφ. 285 όπως έχει τροποποιηθεί διά σειράς νεώτερων τροποποιητικών νομοθετημάτων. Στο άρθρο 2 του Νόμου 69/87 δίδεται ο ορισμός του "Ανώτερου Αξιωματικού" ότι σημαίνει παν μέλος της Δυνάμεως βαθμού Αστυνόμου Β' και ανωτέρου. Το άρθρο 13(1) του Ν. 69/87 διαγράφει τον τρόπο προαγωγής Ανώτερων Αξιωματικών και έχει ως ακολούθως: 40

“13.-(1) Τηρουμένων των επόμενων διατάξεων, οι Ανώτεροι Αξιωματικοί προάγονται και απολύονται υπό του Υπουργού, κατόπιν συστάσεως του Αρχηγού.

5 (2) Επί τω τέλει υποβολής της συστάσεώς του, ο Αρχηγός εξετάζει τους εκλεξιμούς διά προαγωγήν εις την θέσιν Ανωτέρου Αξιωματικού υποψηφίους και αποτέλλει δεόντως ητιολογημένη έκθεσιν δι' έκαστον τούτων εις τον Υπουργόν, περιέχουσαν επίσης κατ' αλφαβητικήν σειράν τα ονόματα των συνιστωμένων διά προαγωγήν:

10

Νοείται ότι, ουχί ολιγώτεροι των τεσσάρων, δέον όπως συστηθώσι δι' έκαστην κενήν θέσιν εφ' όσον υπάρχουν προάσωπα κατάλληλα διά τοιαύτην σύστασιν.

15

(3) Ο Υπουργός προβαίνει εις την προαγωγήν των υπό του Αρχηγού συσταθέντων υποψηφίων διά δεόντως ητιολογημένης αποφάσεως αυτού.”.

20 Δυνάμει του άρθρου αυτού του Νόμου εξεδόθησαν οι Κανονισμοί με την Κ.Δ.Π. 52/89. Ο Κανονισμός 3 διαγράφει τις γενικές αρχές που διέπουν τις προαγωγές και έχει ως εξής:-

25 “3-(1) Προαγωγή σ' όλους τους βαθμούς της Δύναμης θα διενεργείται με επιλογή μεταξύ εκείνων που κατέχουν τα προσόντα για προαγωγή, σύμφωνα με τους παρόντες Κανονισμούς.

(2) Η αρχαιότητα θα λαμβάνεται υπόψη, αλλά δε θα αφήνεται να ρυθμίζει την προαγωγή. μεγαλύτερη σπουδαιότητα θα προσδίδεται στην αξία και τα προσόντα.

30

(3) Πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλος σπουδών ή ισότιμο προσόν ή μετεκπαίδευση στο εξωτερικό για τουλάχιστον έξι μήνες συνολικά σε θέματα συναφή με τις εξουσίες και τα καθήκοντα της Δύναμης θεωρούνται ως επιπρόσθετο προσόν:

35

Νοείται ότι στον όρο μετεκπαίδευση στο εξωτερικό δεν περιλαμβάνεται η παρακολούθηση σεμιναρίων ή άλλων μαθημάτων διάρκειας μικρότερης των δέκα εβδομάδων.”.

40

Είναι κοινά αποδεκτό γεγονός ότι ο αιτητής στην παρούσα προσφυγή έχει μετεκπαιδευθεί στο εξωτερικό στον κλάδο της ειδικότητάς του, της οδικής δηλαδή ασφάλειας, για πάνω από ένα χρόνο σε δύο χώρες του εξωτερικού, στις Η.Π.Α. και Ελλάδα. Το προ-

σόν αυτό καθορίζεται ως επιπρόσθετο στον Κανονισμό 3(3) που παρατίθεται πιο πάνω. Είναι επίσης κοινά αποδεκτή θέση ότι και τα τέσσερα ενδιαφερόμενα μέρη δεν κατέχουν οποιοδήποτε πρόσθετο προσόν.

5

Είναι πάγια νομολογία πως η απόφαση αρμόδιου οργάνου να μην επιλέξει υποψήφιο που κατέχει πρόσθετο προσόν, πρέπει να αιτιολογείται ειδικά. Είναι γεγονός ότι το διοικητικό όργανο δεν είναι υπόχρεο να διορίσει υποψήφιο που έχει το πρόσθετο προσόν, αν κρίνει ότι άλλος είναι καταλληλότερος για διορισμό αφού αξιολογήσει όλα τα υπόλοιπα στοιχεία. Η απόφαση όμως να παραγνωρισθεί το πρόσθετο προσόν πρέπει να αιτιολογείται και μάλιστα επαρκώς (Βλέπε: *Ανδρέας Γεωργίου και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1822, *Σάββας Νησιώτης ν. Δημοκρατίας* (1977) 3 Α.Α.Δ. 388, *Τσουντας ν. Ε.Ε.Υ.* (1985) 3 ΑΑΔ 784 και *Σάββα ν. Δημοκρατίας* (1980) 3 Α.Α.Δ. 675).

10

15

Στην υπόθεση *Τουρπέκη ν. Δημοκρατίας* (1973) 3 Α.Α.Δ. 592 ο τότε Δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Λοΐζου είπε τα εξής στη σελίδα 603, σε μετάφραση:-

20

“Ευρίσκω ότι η Επιτροπή δεν έχει κάμει την ικανοποιητική επαρκή έρευνα πάνω σε αυτό το πολύ ουσιώδες στοιχείο και επομένως άσκησε τη διακριτική της ευχέρεια κατά πλημμελή τρόπο, έτσι που η επίδικη απόφαση των καθ’ ων η αίτηση να έχει ληφθεί κατά αντίθεση των παραδεγμένων αρχών του Διοικητικού Δικαίου και κατά κατάχρηση και υπέρβαση εξουσιών, και επομένως είναι άκυρη και εστερημένη οποιοδήποτε αποτέλεσμα.”

25

30

Παραπέρα το αποτέλεσμα τέτοιας έρευνας θα έπρεπε να εμφανίζεται στην αιτιολογία της επίδικης απόφασης και στην περίπτωση που η Επιτροπή θα εύρισκε ότι το δίπλωμα που είχε ο αιτητής αποτελούσε πλεονέκτημα τότε πειστικοί λόγοι θα έπρεπε να δοθούν για την παραγνώρισή του ..... Ακυρώνω επομένως την απόφαση για έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας η οποία καθιστά την επίδικη απόφαση αντίθετη με το νόμο και ως ληφθείσα καθ’ υπέρβαση και κατάχρηση εξουσίας.”

35

Όπως έχει αναφερθεί προηγούμενα στην έκθεση-συστάσεις του Αρχηγού της Αστυνομίας που υπεβλήθη στον Υπουργό την 1/12/93 αναφέρεται ότι και οι επτά υποψήφιοι είναι εξαιρετικοί τόσο στην αξία όσο και στα προσόντα και συστήνονται όλοι ανεξαιρέτα σθεναρά για προαγωγή. Όσον αφορά τον αιτητή ο Αρχηγός αναφέρε-

40

5   ται στο πρόσθετο προσόν που κατέχει, σύμφωνα με τον Κανονισμό 3(3) της Κ.Δ.Π. 52/89. Την 8/12/93 ο Υπουργός απεφάσισε να προ-
 10   άξει τους έξι από τους επτά υποψηφίους, μεταξύ των οποίων και
 15   τα ενδιαφερόμενα μέρη. Στην απόφασή του ο Υπουργός, όπως γί-
 νεται μνεία στην αρχή της απόφασης αυτής, αναφέρει ότι έλαβε
 υπόψη το πρόσθετο προσόν που κατείχε ο αιτητής το οποίο έκρι-
 νε ότι δεν μπορούσε να υπερισχύσει, συνεκτιμώμενο με τα υπό-
 λοιπα δεδομένα, των στοιχείων που καθιστούν πιο κατάλληλους
 20   τους προαχθέντες (ενδιαφερόμενα μέρη) οι οποίοι έχουν περισσό-
 25   τερη πείρα που είναι χρησιμότερη στην άσκηση των καθηκόντων
 του Αστυνόμου Α' που είναι διευθυντική θέση.

15   Ο δικηγόρος του αιτητή υποστήριξε ότι το διορίζον όργανο
 οφείλει να δώσει πειστικούς λόγους για την παραγνώριση του
 πρόσθετου προσόντος, οι οποίοι να εμφανίζονται στην αιτιολογία
 της απόφασης και όχι να συνάγονται στα πρακτικά. Ισχυρίστηκε
 ακόμα ότι η επίδικη απόφαση του Υπουργού είναι αόριστη ως
 προς την αιτιολογία της, γιατί δεν παρέχει τους ειδικούς λόγους
 20   που την στοιχειοθετούν. Δεν διευκρινίζει ποια είναι τα "υπόλοιπα
 δεδομένα" στα οποία αναφέρεται ούτως ώστε να είναι ευχερής ο
 δικαστικός έλεγχος. Υποστήριξε περαιτέρω ότι το συμπέρασμα
 του Υπουργού ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν περισσότερη πεί-
 25   ρα από τον αιτητή είναι αυθαίρετο, δεν αιτιολογείται για να καθί-
 σταται δυνατός ο δικαστικός έλεγχος, ούτε προκύπτει από τα
 στοιχεία των φακέλων των υποψηφίων.

30   Από την άλλη πλευρά ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση υπε-
 στήριξε ότι για την παραγνώριση του πρόσθετου προσόντος του
 αιτητή από το διοικητικό όργανο (τον Υπουργό), δίδεται στην
 απόφασή του η δέουσα και ειδική αιτιολογία. Αναφέρεται δε στην
 35   περισσότερη πείρα των ενδιαφερομένων μερών που προκύπτει
 από τους φακέλους των υποψηφίων καθώς, όπως είπε, όλα τα εν-
 40   διαφερόμενα μέρη είναι αρχαιότερα του αιτητή δεδομένου ότι
 προήχθησαν στο βαθμό του Λοχία στις 15/11/69, ενώ ο αιτητής την
 1/9/72.

40   Η πείρα δεν καταγράφεται σαν ξεχωριστός παράγοντας τον
 οποίο το Διοικητικό όργανο θα λάβει υπόψη. Στην απόφαση
HadjiSavva v. Republic (1982) 3 Α.Α.Δ. 76, ο νυν Πρόεδρος του
 Ανωτάτου Δικαστηρίου πραγματευόμενος το θέμα αναφέρει στη
 σελίδα 79:-

“Experience is the practical knowledge acquired from applying
 one’s self to a particular type of work. Length of service is not the

only guide to experience. The intensity with which one applies himself to a given field and the results of his work, are equal, if not more significant indicators of experience. It is for these reasons that experience is not listed as a separate consideration to which the appointing body should pay heed. Experience is reflected not only from length of service but from one's merits as well." 5

Θεωρώ ότι η πείρα, ως παράγοντας που επηρεάζει τις προαγωγές, για να είναι αποφασιστικής σημασίας πρέπει να είναι πείρα που έχει αποκτηθεί κατά την εκτέλεση των καθηκόντων σε θέση που προηγείται αμέσως της επίδικης θέσης. Πείρα λόγω υπηρεσίας σε κατώτερες θέσεις δεν μπορεί να έχει αποφασιστική βαρύτητα. Είναι γι' αυτό το λόγο που ο Νομοθέτης έχει επιλέξει το στοιχείο της αρχαιότητας ως ένα από τα τρία αποφασιστικά κριτήρια. 10 15

Στην παρούσα υπόθεση η αιτιολογία όπως φαίνεται στην απόφαση του Διοικητικού Οργάνου για την παραγνώριση του πρόσθετου προσόντος του αιτητή, συνίσταται στην συνεκτίμηση μ: τα "υπόλοιπα δεδομένα" και την περισσότερη πείρα των ενδιαφερομένων μερών. Δεν εξειδικεύεται στην αιτιολογία ποια είναι τα "υπόλοιπα δεδομένα", ούτε εξειδικεύεται πως τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν "περισσότερη πείρα". Και αν ακόμα υποθέσουμε ότι τα "υπόλοιπα δεδομένα" είναι τα τρία κριτήρια που ισχύουν για τις προαγωγές, δηλαδή αξία, προσόντα και αρχαιότητα, ανατρέχοντας στους προσωπικούς φακέλους και στις συστάσεις του Αρχηγού της Αστυνομίας, δεν μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι οποιοδήποτε ενδιαφερόμενο μέρος υπερτερεί του αιτητή. Στις συστάσεις του Αρχηγού και οι επτά υποψήφιοι συστήνονται σθεναρά για προαγωγή και όλοι κατατάσσονται στην κατηγορία του εξαιρέτου, στην αξία και τα προσόντα. Όσον αφορά την αρχαιότητα τόσο ο αιτητής όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη κατέχουν την αμέσως προηγούμενη της επίδικης θέσης από την ίδια ημερομηνία, δηλαδή την 15/10/89. Επίσης, τόσο ο αιτητής όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη κατέχουν τα προσόντα που απαιτούνται για τη θέση και πέραν αυτού ο αιτητής έχει, όπως προανέφερα, το πρόσθετο προσόν. 20 25 30 35

Ένας από τους προφανείς λόγους για την ανάγκη αιτιολόγησης είναι και η δυνατότητα δικαστικού ελέγχου της απόφασης. Είναι φανερό ότι αν δεν υπάρχει αιτιολόγηση, το Δικαστήριο αδυνατεί να ελέγξει αν η απόφαση είναι εύλογα επιτρεπτή. Απλή αναφορά που καταλήγει σε κοινοτυπία δεν αποτελεί αιτιολογία ενώ η απλή 40

5 απαρίθμηση των κριτηρίων που λήφθηκαν υπόψη δεν παρέχει καμία πληροφορία για τα δεδομένα που οδήγησαν στη διαμόρφωση της απόφασης και δεν επιτρέπει το δικαστικό έλεγχο. Για να είναι
 10 στηρίχθηκε η απόφαση να είναι γνωστή. Η ανυπαρξία οποιωνδήποτε στοιχείων μέσα στο έγγραφο της απόφασης της αρμόδιας αρχής την καθιστά ανατιολόγητη και κατά συνέπεια την απόφαση ακυρώσιμη (Βλέπε *Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Αμπελουργικών Προϊόντων* (1992) 3 Α.Α.Δ. 228, *Εκτωρίδης ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 922).

15 Όπως τονίζεται και στην *Κελεπενιώτης ν. Α.Η.Κ. (αρ. 1)* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1795 “εκείνο που χρειάζεται είναι η συγκεκριμενοποίηση συνδυασμένη με σαφήνεια.”. Επίσης στην υπόθεση *Ζεβλάρη ν. Α.Η.Κ.* (1993) 4 Α.Α.Δ. 2225, αναφέρεται ότι η αιτιολογία δεν είναι απαραίτητο να εμφανίζεται εξ’ ολοκλήρου στο κείμενο της απόφασης αλλά μπορεί να συμπληρώνεται από τα στοιχεία των φακέλων ενώ ανεπαρκής κρίνεται η αιτιολογία όταν με βάση τα στοιχεία που περιέχει δεν καθίσταται επιπλέον ο δικαστικός έλεγχος. Ο
 20 φάκελος της υπόθεσης είναι επιτρεπτό να συμπληρώσει την αιτιολογία αλλά δεν είναι δυνατό να την αναπληρώσει.

25 Στην παρούσα υπόθεση η αιτιολογία της απόφασης του διοικητικού οργάνου (Υπουργού) για την παραγνώριση του επιπρόσθετου προσόντος του αιτητή και την κατ’ ακολουθία μη παραγωγή του, είναι πασιφανώς ανεπαρκής και ασαφής. Η φράση, ότι λήφθηκαν υπόψη για την παραγνώριση του επιπρόσθετου προσόντος του αιτητή τα “υπόλοιπα δεδομένα”, δεν μπορεί να αποτελεί σαφή και ειδική αιτιολόγηση ούτε παρέχει τη δυνατότητα δικαστικού ελέγχου του υπόβαθρου της επίδικης απόφασης. Πέραν
 30 αυτού, η επίκληση από τον Υπουργό, στην επίδικη απόφαση, του στοιχείου της πείρας των ενδιαφερομένων μερών, ως αιτιολογία για την παραγνώριση του επιπρόσθετου προσόντος του αιτητή, είναι αντίθετη με το δίκαιο και τη νομολογία εφόσον η αξιολόγηση δεν γίνεται με βάση τα κριτήρια που θέτει ο Νόμος και συγχρόνως αποτελεί υπέρβαση εξουσίας διότι διενεργείται έξω από το νομοθετικό πλαίσιο (Βλέπε *Αντωνίου ν. Α.Η.Κ.* (1993) 4 Α.Α.Δ. 764).

40 Εξάλλου, όπως ανέφερα προηγουμένως, και τα δύο πιο πάνω στοιχεία της αιτιολογίας της απόφασης δεν συνάδουν προς τα στοιχεία των φακέλων. Ενόψει του γεγονότος, ότι όλοι οι υποψήφιοι είχαν συστηθεί σθεναρά από τον Αρχηγό της Αστυνομίας, παρ’ ουσιάζοντο δηλαδή ως ισόβαθμοι, παραγνώριση προσόντος το

οποίο ο Νόμος χαρακτηρίζει ως επιπρόσθετο, θα έπρεπε να αιτιολογηθεί ειδικά και με την απαραίτητη σαφήνεια για να μπορεί εξάλλου και το Δικαστήριο να ελέγξει την επίδικη απόφαση.

Γι' αυτούς τους λόγους καταλήγω ότι η προσφυγή πρέπει να επιτύχει. 5

Η επίδικη πράξη ακυρώνεται με έξοδα.

*Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με
έξοδα.*